

falder, bortfalder jo ganske vist Fondens Tilskud til de arbejdsløse, der har opbrugt den vedtægtsmæssige Hjælp og den eventuelle Hjælp gennem Krisefonden; men Forholdet har hidtil været det, at naar Kommunerne til fortsat Hjælp ydede 1, ydede Fondens 2, hvoraf Staten refunderede $\frac{2}{3}$. Med andre Ord, Forholdet har i grove Træk været dette, at denne Ydelse har været delt mellem Stat, Kommune og Arbejdsgivere nogenlunde i 3 lige store Dele. Det er den sidste Yder, der nu udtages af Ordningen, medens de to bliver tilbage, Stat og Kommune. Jeg skulde tro, at man ved en Fremgangsmaade som den her skitserede, der tillader den Udskillelse, som det sikkert bliver nødvendigt at tilvejebringe indenfor de gennem lang Tid arbejdsløses Kredse, vil kunne reducere Opgaven væsentligt, saaledes at Ordningen i paakommende Tilfælde faar tilstrækkelig Bærekraft, uden at netop Arbejdsgiverne, saaledes som Tilfældet har været siden 1921, kommer til at deltage i Opgavens Løsning. Der fandtes i 1921 ikke anden Vej frem end den, man da fulgte, idet jeg den Gang var og vedblivende er af den Opfattelse, at som Følge af hele den industrielle Udvikling gennem de sidste Menneskealdrer og Tilstedeværelsen af den Reservearmé, som den forudsætter, har Arbejdsgiverne en Opgave overfor Arbejdsløshedens Følger, som man ikke uden videre kan vise fra sig. Men paa den anden Side tror jeg, at denne Opgave i højere Grad foreligger overfor det, man kan kalde den normale Arbejdsløshed, der er en Følge af Sæsonkravene, end overfor den Arbejdsløshed, som er Krisens Følge, idet Krisens Opstaaen, selv om den ikke er uden Forbindelse med hele Industriens Organisation, dog har Aarsager, der ikke kan siges direkte at ligge indenfor de Omraader, paa hvilke Industriens Ledere har afgørende Indflydelse. En Ordning, der betød et Arbejdsgivertilskud til Arbejdsløshedskasserne, saaledes som man har gennemført det i adskillige Lande i Europa ogsaa i de senere Aar, var imidlertid ganske sikkert umulig her i Landet under Hensyn til denne Sags Historie og til Kassernes Opbygning lige siden 1907.

Arbejdsløshedsfondens Opgave reduceres nu, saaledes som man vil se af 3die Afsnit, paa væsentlig Maade. Arbejdsløshedsfondens skal som nævnt udrede Tilskud til Krisefondene og desuden til saadanne Arbejdsløshedskasser, der ikke har Statsanerkendelse, men som giver en til de anerkendte Kasser svarende Hjælp. Her er først og fremmest tænkt paa de Arbejdslø-

hedskasser, der er oprettet af Funktionærer. De har hidtil hvilet alene paa Medlemmernes Tilskud, uden at der er ydet dem ordinær Støtte fra det offentlige Side. Denne Udvidelse af Fondens Opgave til ogsaa at støtte ikke-statsanerkendte Kasser fremførtes under Sagens Behandling i Folketinget umiddelbart forud for tredje Behandling, og jeg maa sige, at trods al Sympati for de Bestræbelser, der fra Funktionærernes Side udfoldes for at yde gensidig Støtte under Arbejdsledighed, maa man dog nære nogen Betænkelse ved uden en nøjere Under søgelse her ved denne Bestemmelse i Forslaget at optage til Løsning en ny social Opgave. Jeg har ikke haft Lejlighed til fuldt ud at blive klar over Omfanget og Rækkevidden af det Problem, som her optages til Løsning, men jeg har paa den anden Side ved mere end een Lejlighed i Fortiden maattet erkende, at der indenfor Funktionærkredse findes Arbejdsløshedskasser, som har et billigt Krav paa Støtte. Jeg minder om den Hjælp, som i Finans-aarene 1922—23 og 1923—24 ydedes Maskinmestrenes Arbejdsløshedskasse og Styr-mændenes Arbejdsløshedskasse, som paa Grund af Vanskeligheder for Søfartserhvervet gennem disse Aar var kommet i stort Bekneb. Der har altsaa i svunden Tid fra det offentlige Side været vist Villighed til her at yde Støtte, og en saadan Villighed vil vel ogsaa, naar Forholdene afgørende taler derfor, være til Stede i den kommende Tid. Derfor synes det mig, at dette hovedkuld som styrt sig ind i en ny Opgaves Løsning, som tager Sigte paa disse Kredse, er af betænkelig Art. Paa den anden Side gaar man ikke her videre, end at man kan over-skue, hvor meget det vil komme til at andrage i Penge. Den Hjælp, der her skal ydes, har man holdt indenfor den finansielle Ramme, som jeg havde foreslaaet fastlagt for Arbejdsløshedsfondens Ydelser til de nyoprettede Krisefonds, saaledes at man vel kan paatage sig det finansielle Ansvar for Bestemmelsernes Gennemførelse med den Ordlyd, som her er foreslaaet, men for Konsekvenserne i den kommende Tid tør jeg ikke tage Ansvaret; thi det er jo en selvsagt Ting, at den Hjælp, som her igennem vil kunne ydes disse Arbejdsløshedskasser, vejer ikke tungt, naar Krisetider opstaar.

Dernæst er der den Opgave at yde Tilskud til Nødhjælpsarbejder, ligesom det er sket hidtil. Men det Nødhjælpsarbejdssystem, som hele Tiden har bestaaet, simplificeres bl. a. derved, at Amtsudvalgene ophæves og deres Funktioner